

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู กับความสามารถในการ
เผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรค ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปิ่นสร้อยไขเกล็ดวิทยาลัย

ผู้เขียน นายปรเมษฐ์ มากพงษ์

ปริญญา ศีษาสาตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงลักษณ์ เขียนงาม อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุมาพร วงษ์บูรณาวาทย์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การอบรมเลี้ยงดู กับ
ความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
ปิ่นสร้อยไขเกล็ดวิทยาลัย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู
ประกอบด้วยการอบรมเลี้ยงดู 3 แบบ คือ แบบปล่อยปละละเลย แบบประชาธิปไตย และแบบ
เข้มงวดกวดขัน และแบบวัดความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค พบว่า นักเรียน มี
ความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค อยู่ในระดับสูงทุกด้าน การอบรมเลี้ยงดูแบบ
ประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคทุกด้าน โดย
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมีความสัมพันธ์กับ
ความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคด้านการพยายามแก้ปัญหาและด้านการอดทน
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์กับ
ความสามารถในการเผชิญปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรคด้านการพยายามแก้ปัญหา ซึ่งมีความสัมพันธ์
กันในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

Independent Study Title Relationship Between Child-rearing Practice and Adversity Quotient of Mathayom Suksa 5 Students, The Prince Royal's College

Author Mr. Porramate Markpong

Degree Master of Education (Educational Psychology and Guidance)

Independent Study Advisory Committee

Asst.Prof.Dr.Nongluck Kiengam Advisor

Asst.Prof.Umaporn Wongburanavart Co-advisor

ABSTRACT

This study was to examine the relationship between child-rearing practice and adversity quotient of Mathayom Suksa 5 students, The Prince Royal's College. The instrument used was a questionnaire asking about child-rearing practice composing of 3 child-rearing models, namely, permissive, democratic, and strict ones. It was found that the students had adversity quotient at high level in all aspects. Democratic child-rearing practice related to every aspect of adversity quotient at .05 statistical significance level. Strict child-rearing practice related to the adversity quotient in the aspects of attempting to solve the problem and persistence at .05 statistical significance level. The permissive child-rearing practice negatively related to the adversity quotient in the aspects of attempting to solve the problem at .05 statistical significance level.